

LRPIS

We know
books

Pentru Vanessa, cu recunoștință.

Ne-ai oferit o casă a noastră pentru totdeauna – JB

Pentru Daisy Walker – SA

Mr Walker and the Dessert Delight

Text Copyright @ Penguin Random House Australia, 2019

Illustrations Copyright @ Sara Acton, 2019

First Published by Penguin Random House Australia Pty Ltd.

This edition published by arrangement with Penguin Random House Australia Pty Ltd.

© 2024, Didactica Publishing House, România

Toate drepturile rezervate pentru limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Editor coordonator: Florentina Ion

Traducere: Ioana Iordache

Redactor: Mihaela Dobre

Corector: Dorina Lipan

DTP: Mihaela Nicolae

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BLACK, JESS

Domnul Walker și un desert delicios / Jess Black;
il. de Sara Acton; trad. de Ioana Iordache. – București:
Didactica Publishing House, 2024
ISBN 978-606-048-835-4

I. Acton, Sara (il.)

II. Iordache, Ioana (trad.)

821.111

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București

Informații și comenzi:

tel.: 021 410.88.14, 021 410.88.18

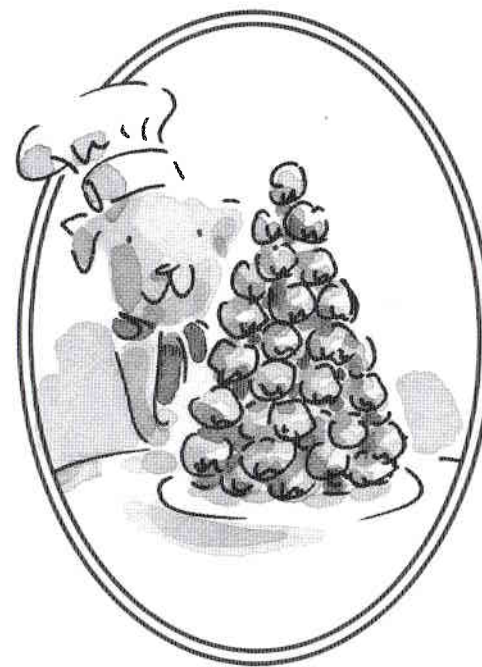
e-mail: office@edituradph.ro

www.edituradph.ro

Autorul a folosit elemente din viața reală pentru a pune bazele acestei povești, dar este o ficțiune. Numele, personajele și întâmplările sunt rezultatul imaginației autorului sau sunt folosite fictiv, și orice asemănare cu persoane reale, în viață sau decedate, afaceri sau companii sunt pur întâmplătoare.

DOMNUL WALKER

și un desert delicios

JESS BLACK

Ilustrații de Sara Acton
Traducere de Ioana Iordache

CAPITOLUL UNU

Domnul Walker avea senzația că are stomacul în gât și abia aștepta să simtă pământul sub picioare. Din fericire, după ce liftul s-a oprit, stomacul i-a revenit la loc. Ușile s-au deschis cu un *vâjâit*, iar Domnul Walker era încântat să-și vadă reflexia în oglinzile lustruite din fața lui.

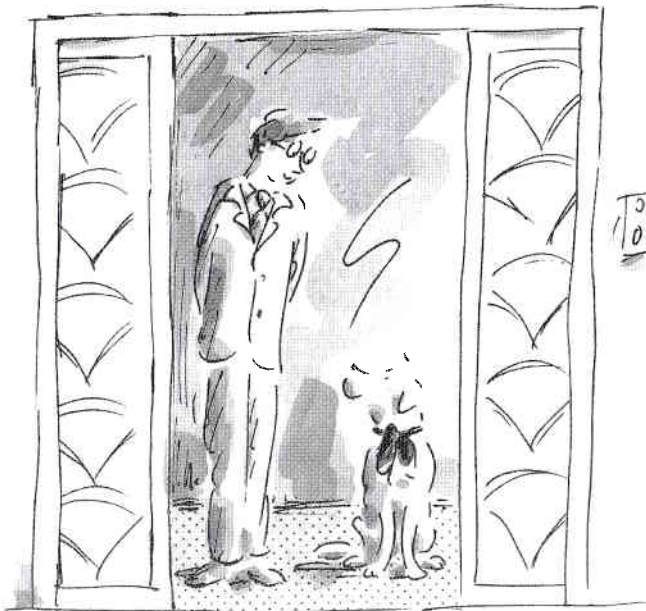
Pari un câine prietenos, și-a spus el în gând.

Bărbatul de lângă Domnul Walker era chiar Henry Reeves, directorul hotelului în care locuiau amândoi.

— Nu avem timp de pierdut, Domnule Walker, a spus Henry cu veselie. Ne așteaptă o zi importantă.

După părerea Domnului Walker, fiecare zi la Park Hyatt era importantă. Apăreau mereu oameni noi, putea adulmeca mirosuri ciudate și exista posibilitatea de a se bucura de mai mult decât de o plimbare dacă își făcea treaba cum trebuie.

Domnul Walker l-a urmat pe Henry în timp ce traversa holul de marmură. Pantofii lui Henry făceau un zgomot apăsător *clip-clop*.

Cândva, Domnul Walker se simțea nesigur pe o suprafață atât de alunecoasă, dar acum călca încrezător pe marmura strălucitoare. A fost încântat să-l vadă pe Omid, recepționarul-șef, care era atent la discuția pe care o purta cu colega lui de la recepție, Monica. Ziua părea deja mai bună, deoarece Omid și Monica erau doi dintre oamenii lui preferați.

— Bună dimineața, Henry! Bună dimineața, Domnule Walker! le-a spus Monica cu un zâmbet mare pe față. Avem vești minunate pentru voi.

Domnul Walker asculta curios. Se întreba dacă veștile aveau vreo legătură cu mâncarea, plimbarea, sau cu ambele.

— Grethe Schmidt a confirmat că va ajunge mâine-dimineață, a spus Monica radiind de bucurie.

— Este o veste extraordinară! a confirmat Henry. Este foarte ocupată cu promovarea noii

sale cărți de bucate, așa că suntem norocoși să o avem alături de noi.

— Crezi că Remy va fi încântat? a întrebat Omid nesigur.

Când a auzit de bucătarul Remy și de mâncare, Domnul Walker a ciulit urechile. Mâncarea era subiectul lui preferat, iar mâncatul era modul ideal de a-și petrece timpul, urmat, pe locul al doilea, de plimbat, și pe al treilea, de somn.

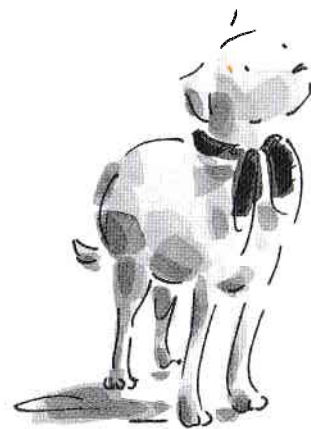
Henry a încuviințat.

— Absolut! Remy este un profesionist. Sunt sigur că va fi încântat să-și împartă bucătăria cu cineva așa de talentat ca Grethe.

Omid a ridicat o sprânceană, dar nu a mai spus nimic.

Mă întreb despre ce este vorba, și-a spus Domnul Walker, apoi și-a întors capul și s-a uitat curios la Omid și la Henry.

— Tocmai discutam câteva detalii despre petrecerea de aniversare a hotelului, i-a spus Omid Domnului Walker.

Petrecere? Domnului Walker îi plăceau petrecerile. Îi plăceau în special cele unde se găsea multă mâncare.

— Hotelul nostru împlinește douăzeci de ani, așa că ne-am gândit să sărbătorim, a explicat Henry. Mereu găzduim petrecerile altor oameni, dar, de data aceasta, toți cei care iubesc să stea aici vor sărbători hotelul.

Douăzeci de ani însemna o perioadă lungă pentru Domnul Walker. La urma urmei, el avea doar doi ani omenești sau paisprezece ani câinești. Douăzeci de ani însemnau foarte mult timp. Nu avusese parte niciodată de o petrecere de ziua lui, dar părea încântat.

Monica a creat o invitație, scrisă cu litere sofisticate.

Vă invităm alături de noi pentru a sărbători împlinirea a douăzeci de ani de existență a Park Hyatt Melbourne.

În calitate de oaspete de onoare al hotelului, avem plăcerea de a vă oferi posibilitatea să participați la un dineu cu trei feluri de mâncare pentru a celebra această aniversare.

Henry și-a frecat palmele de încântare.

— Este perfect, Monica. Absolut perfect!

Domnul Walker a fost de acord. Suna spectaculos și abia aștepta ziua cea mare. De fapt, tuturor le plăceau petrecerile, iar Domnul Walker nu făcea excepție.

CAPITOLUL DOI

Domnul Walker l-a urmat pe Henry în timp ce traversa numeroasele coridoare care duceau la bucătăria hotelului. Era mereu încântat de acest drum, deoarece era plin de mirosuri. Putea simți mirosul de omletă prăjită într-o picătură de ulei de trufe și pe cel al clătitelor pufoase stropite cu sirop de arțar.

Mmm! Domnul Walker adora clătitele!

— Poți aștepta un moment aici, Domnule Walker? l-a întrebat Henry în timp ce se